

Abstrakt

Práce se zaměřuje na problematiku teorie nespolehlivosti, jejíž slabinu spatřuje především v množství vypravěčů, kteří jsou na základě jejího vymezení označováni za nespolehlivé. Na tento aspekt práce poukazuje prakticky – tedy skrze analýzy vypravěčů prototypických pro teorii nespolehlivosti. Cílem práce je na základě těchto analýz, které k vybraným vypravěčům přistupují zcela individuálně, poukázat na fakt, že mnozí vypravěči jsou mezi nespolehlivé zahrnuti neoprávněně, což způsobuje expanzivní charakter této kategorie a zároveň se tak stírá její smysl. Práce vnímá jako problematické rozlišování vypravěčů na základě binární opozice spolehlivý/nespolehlivý, a v jednotlivých případech proto nabízí v přístupu k jednotlivým vzorkům možná východiska, jak analyzované typy vypravěčů pojímat, čímž se zároveň snaží o redukci množství potenciálních nespolehlivých vypravěčů.